

ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ — ਅੰਕ ਉਣੱਤੀ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੰਬਰ ਦਸ

Jeff Pippenger

2026-08-31

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਅਦਭੁੱਤ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਈਬਲੀਕ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋ ਕੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਪਹੀਏ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆ-ਕਲਾਪ ਦੀ ਜਟਿਲ ਆਪਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਲੜੀ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਭਿਨੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਆਪ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੀ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੀ ਚਿੱਤਰਣਾ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਲੇਟਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੇਰਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈਆਂ ਕੇਵਲ ਤਾਰੀਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਤਾਰਾਂ, ਉੱਨੀ, ਪੱਚੀ, ਸੱਤਰ, ਚਾਲੀ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਨੱਬੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਤੀਹ ਵਰਗੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਿਣਤੀ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗਿਣਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਤਥਾਪਿ, ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ—ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ।

ਇਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਹਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਲੱਖਣ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਹੈ; ਜਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਇਕ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਸਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਰੇਖਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੋਣਾ ਅਵਸ਼ਯਕ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਰੇਖਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦਾ ਅਲਫਾ ਘਟਨਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦਾ ਅੰਤ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੂਲਹਨ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ, ਨਵੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਦੂਲਹਨ ਵਾਂਗ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਵੇਖੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਡੇਰਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਸੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਅੰਸੂ ਪੁੰਝ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੌਤ ਨਾ ਰਹੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਸੋਗ, ਨਾ ਰੋਣਾ, ਨਾ ਹੀ ਪੀੜਾ ਰਹੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਲਿਖ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ। ਜੇ ਤਰਸਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜਲ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਫਤ ਪੀਣ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਡਰਪੇਕਾਂ, ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣਿਆਂ, ਅਤੇ ਕਾਤਲਾਂ, ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਝੂਠਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਸੜਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਦੂਜੀ ਮੌਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਆਖ਼ਰੀ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਥੇ ਆ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੂਲਹਨ, ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 21:2-9.

ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ "ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ "ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਨੌਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਦਸਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ... ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਘਾਤ ਨਾਲ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੈਥੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਤਦ ਵੀ ਤੂੰ ਨਾ ਸੋਗ ਕਰੀਂ, ਨਾ ਰੋਈਂ, ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਅੰਸੂ ਵਹਿਣ। ਚੁੱਪਚਾਪ ਹਾਯ-ਹਾਯ ਕਰ, ਮੁਰਦਿਆਂ ਲਈ ਸੋਗ ਨਾ ਕਰੀਂ; ਆਪਣੀ ਪੱਗ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪਾ, ਆਪਣੇ ਹੇਠ ਨਾ ਢੱਕ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾ ਖਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮਰ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ?

ਤਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, "ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਕਿ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਆਖ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਫਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੰਦ ਤਰਸ ਖਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਆਏ ਹੋ, ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਢੱਕੋਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਗ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੁੱਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ; ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸੋਗ ਕਰੋਗੇ, ਨਾ ਰੋਗੇ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਕਾਰਨ ਘੁਲਦੇ ਜਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੁੱਖ ਕਰਕੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰੋਗੇ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ: ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘਟੇਗਾ, ਤਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਲਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਜੋ ਕੋਈ ਬਚ ਨਿਕਲੇਗਾ ਉਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਤੂੰ ਇਹ ਸੁਣੇਂ? ਉਸ ਦਿਨ ਤੇਰਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੋਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੂੰਗਾ ਨਾ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 24:1, 15-27.

ਘੇਰੇ ਦੀ ਅਲਫਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਮਨਚਾਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮਨਚਾਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ।

ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣਨਾ

ਪੰਜ ਵਾਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 8:1 ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 14:1 ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 20:1 ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਯਹੋਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 37:18 ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ: "ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬੋਲਣ ਕਿ, ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸਿੱਧਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ: "ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਤੂੰ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ?" ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਹੀ ਮੌਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗ ਜਾਂ ਲੋਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਆਖ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਵੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਬੁਝੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲੋਕ ਦਾ ਦਿਲ ਮੋਟਾ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਭਾਰੇ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ; ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਯਸਾਯਾਹ 6:9, 10.

ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾਵਾਂ, ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੰਜ ਪੜਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ। ਯਸਾਯਾਹ 28:13.

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 8:15।

ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ—ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ—ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ—ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ—ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡੇਢ ਸਾਲ ਦੀ ਇਸ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਚੌਵੀਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਮੱਤੀ ਚੌਵੀਹ ਵਿੱਚ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਗਏ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਦ ਪਤਰਸ, ਯੂਹੰਨਾ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਅੰਦਰਿਆਸ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦੋਂ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?’ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਾ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਆਪ ਸਮਝਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਉਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਦਹਕਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ—ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਆਪਣਾ ਲਹੂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਰੇ ਗਏਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹੋਰ ਨਾ ਢੱਕੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣਗੇ।”

ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, ‘ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੇ।’ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ, ਅਚਰਜ-ਕਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨਗੇ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਹ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਪਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਸ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਧੋਖੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

“ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣੋਗੇ; ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਬਰਾਓ ਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।” ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਸਰਬੋਚਤਾ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਰਜੇ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਜੰਗਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਸਨ। ‘ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ,’

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਅੰਤ [ਇੱਕ ਕੌਮ ਵਜੋਂ ਯਹੂਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਅੰਤ] ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਮ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠੇਗੀ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਅਕਾਲ, ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਨ।' ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਰੱਬੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੇਖਣਗੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਧੌਖਾ ਨਾ ਖਾਓ; ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਹੀ ਤੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ।" *The Desire of Ages*, 628.

ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮ ਨੇ ਅਪਣੇ ਝੰਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਿਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾੜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸਨ 66 ਤੋਂ 70 ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨੇ ਸਨ 70 ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

"ਛੇਤੀ ਹੀ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਾਲਾ ਬੱਦਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਜਿਤਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਸਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ।" *The Day Star*, 1846.

ਈਸਵੀ ਸੰਨ 66 ਤੋਂ 70 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 587 ਅਤੇ 586 ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਸੰਗਤ ਹੈ।

ਸਵਾ ਸਾਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਹੈ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮਕੱਖ ਉਹਨਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 66 ਵਿੱਚ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਭੱਜ ਗਈਆਂ। ਸਵਾ ਸਾਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜੋ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝੋਗਾ, ਦੂਜਾ ਵਰਗ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ "ਬਹੁਤੇ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ—ਨਾ ਵੇਖੋਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਸੁਣੇਗਾ।

ਬਹੁਤੇ ਅਤੇ ਥੋੜੇ

ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਓ; ਉੱਥੇ ਰੋਣਾ ਅਤੇ ਦੰਦ ਪੀਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ 22:13, 14.

ਇਸ ਲਈ ਆਖ਼ਰੀ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਖ਼ਰੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਲਾਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਥੋੜੇ ਹਨ। ਮੱਤੀ 20:16.

ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅਭਿਨੀਤ ਕੀਤੀਆਂ ਪੰਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਆਗੂਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬੋਲਿਆ। ਉਹ ਦੋ ਸਾਖੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ 'ਵੇਖਣ' ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ 'ਸੁਣਨ' ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵੇਖੋਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੇਗਾ

ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਵਾਸਿਓ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਓ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਉੱਤੇ ਝੰਡਾ ਉੱਚਾ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੂਫ਼ੀ ਫੁੱਕੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋ। ਯਸਾਯਾਹ 18:3॥

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਬਹਿਰੇ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਨਗੇ, ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੰਦਲਕੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਣਗੀਆਂ। ਯਸਾਯਾਹ 29:18.

ਮੇਰੇ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਸੱਟੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵੇਖਦਾ ਰਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨਿ ਸੁਣਦਾ ਰਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਮੂਰਖ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ; ਉਹ ਮਤਿਹੀਣ ਬਾਲਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਬੁਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਆਣੇ ਹਨ, ਪਰ ਭਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 4:21, 22।

ਇਹ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਮੂਰਖ ਲੋਕੋ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਸਮਝ ਵਾਲਿਓ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 5:20, 21.

ਇੱਕ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣਾ

ਫਿਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹੈਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਗੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 12:1, 2.

ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ; ਅਤੇ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਦੀ ਹੈ, 'ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਪਰ ਸਮਝੋਗੇ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਪਰ ਬੁਝੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਮੋਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਭਾਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ; ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਦੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣ, ਅਤੇ ਮੁੜ ਆਉਣ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂ।'

ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧੰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਧੰਨ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨਾ ਵੇਖੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨਾ ਸੁਣੀਆਂ। ਮੱਤੀ 13:13-17.

ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ

ਇਉਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਓਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਆਖਦਿਆਂ, ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16, 17.

1840-1844 ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼

1840-1844 ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਭ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਭਾਵਨਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਭ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੇ ਹਨ।

"ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਧੰਨ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਕਿ

ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ [Matthew 13:16, 17]। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਔਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।”

“ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਵੱਧਦਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ।”

Manuscript Releases, volume 21, 437.

ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਹਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵਾਰ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ‘ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ’, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ‘ਬੋਲਿਆ’ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਇਹ ਦੋ ਸਾਕੀ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਰਿਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜੋ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਘੇਰੇ ਦੀ “ਨਿਸ਼ਾਨੀ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਨਾਸ਼ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ “ਨਿਸ਼ਾਨ” ‘ਘੇਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕੱਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਯੂਨਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਫ੍ਰੇਲ ਮੱਛੀ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਕ ਕਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਦ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਗੁਰਦੇਵ, ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।” ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਨਾਹ ਨਬੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯੂਨਾਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਮੱਛੀ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਤਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ।” ਮੱਤੀ 12:38-40.

ਯੂਨਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਯੂਨਾ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੌਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਨਰੁਠਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਭਿਨੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਇਸੇ ਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਕੜਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਬਾਹਰ ਆ ਨਿਕਲਿਆ। ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੂਰਮੇ ਮੌਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਨਰੁਠਾਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰੁਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਉੱਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਨਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਏ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਚਾਨਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ‘ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ।’ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮਸੀਹਾਈ ਦਾ ਸਰਵੋੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ, ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੱਚ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਕੀ ਯਹੂਦੀ ਉੱਚੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਣਗੇ? ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉੱਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਤੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ? ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ-ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਣਗਿਣਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਤਾਂ ਭੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਔਖਾਂ ਮੂੰਦ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਕਠੋਰ ਕਰ ਲਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜ ਨ ਹੋ ਜਾਣ। ਲਾਜ਼ਰ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦੇ ਸਰਵੋੱਚ ਅਚਰਜ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਕ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ;

ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦ ਪਿਤਾ ਆਪ ਬੋਲ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਭੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨਰਮ ਨਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਭੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।" *Spirit of Prophecy*, volume 3, 79.

ਲਾਜ਼ਰੁਸ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਨਾਹ ਨੇ ਵੇਲ੍ਹ ਦੀ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਭਿਨੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਲਾਜ਼ਰੁਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਰੂਪਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ। ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੋਗ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਝੰਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰੁਸ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਜੋੜਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੰਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

"ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਧਾਰਕ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਜ਼ਰ ਮਰ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਲਾਜ਼ਰ ਦਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰਵੋੱਚ ਅਦਭੁੱਤ ਕਰਤੱਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ।" *Manuscript Releases*, volume 21, 111.

ਲਾਜ਼ਰ ਨੇ ਯਿਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਜੀਉਂਦਾ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰੂਪਕਾਤਮਕ ਝਲਕ ਯੂਨਾਹ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।

"ਲਾਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਸੜਨ-ਗਲਨ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਹੁਣ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਸਵਾਰ ਸੀ।" *The Desire of Ages*, 572.

ਜੈਕਾਰਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਆਲਫਾ ਪੂਰਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਯੂਨਾਹ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ "ਨਿਸ਼ਾਨੀ" ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਕਰਦੀ ਹੈ: "ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ!"

"ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੱਖਰ ਅੱਖਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।" *Review and Herald*, August 19, 1890.

ਯੂਨਾਹ, ਲਾਜ਼ਰ ਅਤੇ ਸਮੁਏਲ ਸਨੋ ਦਾ ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ "ਘੇਰੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ" ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਖੋਤੇ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ।

"ਬੇਟਸ ਅਗਸਤ 1844 ਵਿੱਚ ਐਕਸੇਟਰ (ਨਿਊ ਹੈਮਪਸ਼ਾਇਰ) ਦੇ ਕੈਂਪ-ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ 'ਸੱਚੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ' ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਯੋਗਵਸ਼, ਉਸ ਸਵੇਰ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਭਾ ਲਈ ਬੇਟਸ ਹੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੇਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਵਿਲੰਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸੈਮੂਅਲ ਐਸ. ਸਨੋ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਆਪਣੀ ਭੈਣ, ਮਿਸਿਜ਼ ਜਾਨ ਕਾਊਚ, ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ, ਸਨੋ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚਯ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਮਿਸਿਜ਼ ਕਾਊਚ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਭਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕਾ ਦਿੱਤਾ, 'ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ!'।" ਲਿਰੇਇ ਫਰੂਮ, *The Prophetic Faith of our Fathers*, ਖੰਡ 4, 549.

ਅਪ੍ਰੈਲ 1521 ਵਿੱਚ ਮਾਰਟਿਨ ਲੂਥਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਡਾਇਟ ਆਫ ਵਰਮਜ਼ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ

ਗਵਾਹੀ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ... ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਣਾ ਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਠੀਕ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ। ਆਮੀਨ।”

ਜਿਵੇਂ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਿਜ਼ਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਲੂਥਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਲੂਥਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲਿਆ (ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ), ਅਤੇ ਉਹ ਲੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਾਇਟ ਆਫ ਵਰਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਲੀਸੀਆ-ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ। ‘ਯੁੱਕਰ ਯੋਰਗ’ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਲੁਕੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖਤਰਾ ਬਦਲ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਟ ਚਾਰਲਜ਼ V ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ ਦੇ ਸੈਨਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ। ਉਹ ਦੋ ਸੈਨਿਕ ਖਤਰੇ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਸਨ, ਜੋ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉਸੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਗਠਜੋੜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਅੱਜ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

“ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ, ਯੁਗ ਤੋਂ ਯੁਗ ਤੱਕ, ਹਰ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁੱਤ ਸਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਤੀਰੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਦਾ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਭੂਤਕਾਲ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਯੁਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਹਾਨ ਮੁੱਲ ਵਾਲੇ ਪਾਠ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।” The Great Controversy, 343.

ਲਾਜ਼ਰਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਗਧਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ, ਘੋੜਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਇੱਕ ਬੱਗੀ ਲੂਥਰ ਨੂੰ ਡਾਇਟ ਆਫ ਵਰਮਜ਼ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਸਨੇ ਨੂੰ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਧੇ ਅਤੇ ਘੋੜੇ—ਜੋ ਦੋਵੇਂ “Equidae” ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ “Equus” ਵੰਸ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ—ਨੂੰ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਹੇ ਸਿਯੋਨ ਦੀ ਧੀਏ, ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਕਰ; ਹੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਧੀਏ, ਜੈਕਾਰਾ ਮਾਰ: ਵੇਖ, ਤੇਰਾ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਉਹ ਨਿਮਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਧੇ ਉੱਤੇ, ਹਾਂ, ਗਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬੱਛੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਖਰਯਾਹ 9:9.

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਖੇਤੇ ਜਾਂ ਘੋੜੇ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੈ; ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਤ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਖੇਤੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ “ਘੋਰਾ” ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ “ਅੱਗ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ” ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਗੋਦਾਂ ਤੋਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਿਉਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਗਧੇ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਸਮੁਰਨਾ

ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਆਰੰਭ ਸਮਰਾਟ ਨੀਰੋ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਨ 64 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਤਾਰੀਖ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਹੋਈ ਉਸ ਪੀੜਨਾ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਨ 313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ‘ਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਅਲਫਾ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਅਰਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅੰਤ ਉਸ ਓਮੇਗਾ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਸੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ “ਫਰਮਾਨਾਂ” ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਜੇ ਪਾਠਕ ਉਸ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਰਜ ਨੂੰ ਹੀ ਅਨੁਸਰਣਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੇ ਬੀਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੇ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤ-ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਜੋ ਰੋਮ ਨੇ ਸਬਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ।

“ਰਾਜਸੀ ਫਰਮਾਨ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸਭਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਧਰਮਨਿਰਪੇਖ ਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਕਲੀਸਿਆਈ ਨਿਯਮ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਤਿਉਹਾਰ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨਿਤ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਰਵਜਨਿਕ ਕਦਮ ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ। (A.D. 321; ਪੰਨਾ 53 ਲਈ ਪਰਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਟਿੱਪਣੀ ਵੇਖੋ।) ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਸੂਰਜ ਦੇ ਆਦਰਨੀਯ ਦਿਨ’ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਧਿਆ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਬੰਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਤਦਾਪਿ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਾਮਮਾਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰਾਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।” *The Great Controversy*, 574.

ਸਮਿਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਹੋਏ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਸੀ ਫਰਮਾਨ 313 ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 321 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹ ਉਸ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਘੇਰੇਬੰਦੀਆਂ—ਜੋ 587 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਬਾਬਿਲ ਦੀ ਤੀਜੀ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਅਤੇ ਸਨ 70 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ—ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਹੈ।

ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਨੇ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ, ਫਿਰ ਯਹੋਯਾਕੀਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਦਕਿਯਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਸੇਸਤੀਅਸ ਨੇ ਸਨ 66 ਵਿੱਚ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 587 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਤੀਜੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਹ ਵੇਅਮਾਰਕ ਜੋ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੇਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ “ਨਿਸ਼ਾਨ” ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੇਅਮਾਰਕ ਜੋ ਸਨ 321 ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਕਲੀਸਿਆ (ਸਮੁਰਨਾ) ਤੋਂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰਗਾਮੁਸ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾਕਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੇਰੇਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਚਲਵਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਚਲਵਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਹੀ ਦੋ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਸੰਘਰਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿਜੇਤਾ ਵੱਲ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਿਵਰਤਨ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਚਲਣ ਉਸ ਅੱਠਵੀਂ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਅਤੇ ਸਮੁਰਨਾ ਵੀ ਉਹੋ ਹੀ ਦੋ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ।

313 ਦਾ ਉਹ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ 1844 ਵਿੱਚ 12 ਤੋਂ 17 ਅਗਸਤ ਤੱਕ ਹੋਈ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤਟ ਉੱਤੇ ਜਵਾਰ-ਭਾਟੇ

ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।

“ਜਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਵਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚੰਡ ਲਹਿਰ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅੰਦੋਲਨ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਛਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪਿੰਡ, ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਇਲਾਕਿਆਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਇਤਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋ ਉੱਠੇ। ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਤਸ਼ੀਕਤਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਪਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖੇ, ਅਤੇ ਆਸ ਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤਿਵਾਦੀ ਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਯਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਉਤੇਜਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਇਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾੜਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਨਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੱਛਣ ਸਨ ਜੋ ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ-ਭਰੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ, ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਸੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਪੀੜਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਡਿੱਗ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਨਿਰਸ਼ਰਤ ਸਮਰਪਣ ਸੀ।” *The Great Controversy*, 400, 401.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਬੰਦ ਹੋਣਾ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਰਾਹ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਸੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੈਕਾਰਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਸਮਰੂਪ ਹੈ।

“ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਸੱਦਾ ਇੰਨਾ ਤਰਕ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ ਫੈਲਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝੰਝੋੜ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਸੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਿੱਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵੱਲ ਉਮੜ ਪਏ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਸ ਘੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੋਏ, ‘ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ!’ [Matthew 21:9.] ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ, ਜੋ ਐਡਵੇਂਟਿਸਟ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ—ਕੁਝ ਜਿਗਿਆਸਾ ਵਾਸਤੇ, ਕੁਝ ਕੇਵਲ ਉਪਹਾਸ ਕਰਨ ਲਈ—ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ!’” *Spirit of Prophecy*, volume 4, 250.

ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੇਬੁਕਦਨੇਜ਼ਰ ਨੇ 587 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੇਸਤਿਉਸ ਨੇ 66 ਈ. ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 586 ਈ.ਪੂ. ਅਤੇ 70 ਈ. ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈਆਂ। ਸੇਸਤਿਉਸ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਟਾਈਟਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਮਾਂ-ਖੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਰੋਮੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ ਸ਼ਾਸਕ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਸਾਲ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਰੌਂਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਧ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਫਿਰ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਅੰਗਣ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਪ ਨਾ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣਗੇ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੈਥੀ 11:2।

538 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੌਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਲ 321 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੀਨ ਮਹਾਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। 538 ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਅੱਧੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸਤਾਉਣ (ਰੌਂਦਣ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਸਟਿਅਸ ਤੋਂ ਟਾਈਟਸ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 538 ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਔਰਲੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਤੀਜੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਜਲਦੀ

ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਰੱਦਣ (ਸਤਾਉਣ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

313 ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 321 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਫਿਰ 330 ਵਿੱਚ, ਸਾਮਰਾਜ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਬਿਆਲੀ" ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਪਾਪਾਈ ਜੁਲਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਇੱਕ ਐਸਾ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣ ਦਾ ਕਾਲ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਸਦਿਰਾ ਪੀਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਰੋਸ਼ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਉਡੇਲੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਪੀੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦਾ ਧੂੰਆਂ ਸਦਾ ਦੇ ਸਦਿਆਂ ਤਕ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:9-12।

ਸਧਾਰਨ ਸੱਚਾਈ

'ਮਿਲਾਨ' ਦਾ ਲਾਤੀਨੀ ਅਰਥ ਹੈ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਮੱਧ। ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਸੰਨ 313 ਵਿੱਚ ਪੱਛਮ ਦੇ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਪੂਰਬ ਦੇ ਲਿਸੀਨੀਅਸ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਦੀ ਸੌਤੇਲੀ ਭੈਣ ਕੌਂਸਟੈਂਸ਼ੀਆ ਨੇ ਲਿਸੀਨੀਅਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਤਦਾਪਿ, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸੇਲਿਊਸਿਡਾਂ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਟੋਲੇਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ, ਇਹ ਵਿਆਹ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਜੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਪੂਰਬ ਪੂਰਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਪੱਛਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੇ।'

ਸਾਲ '330' ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਚੌਵੀ, ਸਤਾਈ ਅਤੇ ਉੱਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ 313 ਤੋਂ 330 ਤੱਕ ਦੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ 313 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਉਸ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਹਿਲੇ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

"ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਗਿਆਰਹਵੀਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਰੇਗਾ।"

Manuscript Releases, number 13, 394.

ਐਂਟਿਓਕਸ ਦੂਜਾ ਥਿਓਸ, ਜਿਸ ਨੇ 261-246 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਲਾਓਡੀਕੇ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਟੋਲੇਮੀ ਦੂਜੇ ਫਿਲਾਡੈਲਫਸ ਦੀ ਧੀ ਬੇਰੋਨੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਆਹ 252 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸੀਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 324 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਲਿਸੀਨੀਅਸ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਆਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਂਟਿਓਕਸ ਅਤੇ ਬੇਰੋਨੀਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਵੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਲਾਓਡੀਕੇ ਨੇ 246 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਐਂਟਿਓਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵਿਆਹ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਸੀਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਂਟਿਓਕਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਰੋਨੀਸ, ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਸਾਥੀ-ਸਮੂਹ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨੇ ਤੀਜੇ ਸੀਰੀਆਈ ਯੁੱਧ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ। 313 ਦਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਸਮਿਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਕਾਲ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਗਾਮੇਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਾਲ ਦਾ

ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੇਲਿਊਸੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਉਹ ਵਿਆਹ ਸੇਲਿਊਸੀ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਸ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਐਂਟਿਓਕਸ ਮਹਾਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਟੋਲੇਮੀ ਪੰਜਵੇਂ ਐਪੀਫੇਨੇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਿਆਹ 193 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਇਹ ਗਠਜੋੜ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੇਲਿਊਸੀ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਉਸ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਆਕਟੇਵੀਅਨ ਨੇ 40 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਆਕਟੇਵੀਆ ਮਾਈਨਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਅਤੇ ਆਕਟੇਵੀਅਨ ਰੋਮ ਦੇ ਪੁਰਬੀ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੱਤਾ-ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੋ 44 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਜੂਲੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬ੍ਰੰਡੀਸੀਅਮ ਦੀ ਸੰਧੀ 40 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅੱਠ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 32 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਨੇ ਔਪਚਾਰਿਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਕਟੇਵੀਆ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 31 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਐਕਟੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਕ ਐਂਟਨੀ ਅਤੇ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ, (ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤਿਮ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ), ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਵਿਆਹੀ ਸੰਧੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰੀ ਕਲੀਓਪਾਤਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਨੇ 40 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਲਫ਼ਾ ਵਿਆਹੀ ਸੰਧੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਬਣਾਇਆ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਮਿਲਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਮਿਲਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਅਧਰਮੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੰਕਰਮਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਵਿਚੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਹੋਣ ਦੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸੰਧੀ-ਵਿਆਹ ਦੇ ਤਲਾਕ ਤੱਕ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਰੋਮੀ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਲਾਕ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਏਕਤਾਕਰਨ ਨੂੰ ਉਤਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 313 ਐਕਸੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।